

[Carl Petersen.]

hvedemel. Af dette forslag fremgår det, at det ikke var ministerens mening at basere hvedemelsprisen på den foreslåede afleveringspris på 50 kr. Landbrugsministeren ville lægge en afgift på hvede på 6 kr., hvilket svarer til forskellen mellem den hvedepris, franskrødet i øjeblikket er baseret på, og den foreslåede afleveringspris. De penge, der kommer ind — antagelig 16 mill. kr. —, skal anvendes til at nedsætte det nuværende statstilskud til rugbrødsprisen.

Betyder dette, at vi i alt fald kan regne med, at de nuværende hvedemelspriser kan opretholdes? Nej, i lovforslaget om en kornordning bestemmes, at hvis vi bliver nødt til at importere udenlandsk brødkorn, skal merprisen herfor dækkes ved købs- og formalingsafgifter hos møllerne. Hvor meget dette kommer til at betyde, er der næppe nogen, der kan sige i dag, men hvis den hjemlige brødkornsproduktion svigter — og det er der måske noget, der tyder på — og de nuværende importpriser holder sig, kan det let blive betydelige beløb.

For at gøre billedet fuldstændigt skal jeg tilføje, at landbrugsministerens beslutning om at foreslå korn til gryn holdt udenfor en kornordning kan medføre meget alvorlige konsekvenser for prisen på så vigtige levnedsmidler som byggryn og havregryn.

Lovforslaget vedrørende smør og flæsk indleder med at give ministeren bemyndigelse til med tilslutning fra landbrugets organisationer at kontrollere udførslen af smør og flæsk. Hermed er der skabt basis for i realiteten at genindføre de landbrugsministerielle eksportudvalg, som med så megen brask og bram blev ophævet for ikke så forfærdelig længe siden. Derimod har landbrugsministeren ikke rejst spørgsmål om kontrol med eksporten af kvæg. Efter min mening er dette område i denne forbindelse nærmest vigtigere end flæsket for ikke at tale om smørret, hvor eksporten i forvejen er helt centraliseret. Jeg tænker naturligvis på alle problemerne omkring den stærkt faldende eksport af slagtede kreaturer. Jeg går imidlertid ud fra, at vi under de kommende forhandlinger vil få lejlighed til at tale nærmere med landbrugsministeren om dette spørgsmål.

Forslaget er formuleret på den måde, at der sættes en højeste grænse for producentprisen ved salg til hjemmemarkedet. Jeg går ud fra som en given ting, at der i denne bestemmelse ikke er noget, der hindrer, at en eventuel prisnedgang slår igennem på hjemmemarkedet, men jeg vil gerne

have en udtrykkelig tilkendegivelse af landbrugsministeren på dette punkt, fordi det er uklart.

Forsåvidt angår forslaget om smørprisen, har jeg på nuværende tidspunkt ingen bemærkninger at gøre.

Bestemmelserne om flæskeprisen synes ret utilfredsstillende. For det første fastsættes afregningsprisen alene for saltet bacon, hvilket formentlig i den kommende tid vil give anledning til adskillige uoverensstemmelser. For det andet synes lovforslaget uden videre at bygge på, at det er de nugældende forbrugerpriser, som skal fastlægges, d. v. s. at handelsleddene skal have ret til at beholde de avancer, som de har forstået at sikre sig siden ophævelsen af maksimalpriserne. Om denne side af sagen skal jeg nøjes med at henvise til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen allerede har fremsat i sin tale tidligere på dagen.

Tilbage er mælkeprisen. Denne sag har jo taget en overraskende vending, siden landbrugsministeren i går fremsatte sit lovforslag. Det har med al mulig tydelighed vist sig, at der ikke var tale om nogen fastlæggelse af prisen på mælk, men alene om en ordning af en speciel side af mælkeprisen. Jeg må sige, at jeg forstår ikke, at mejeriernes folk har villet optræde således, som sket er, og jeg er sikker på, at man indenfor vide kredse i landbruget finder, at mejeriernes folk her er gået over strengen for, hvad der er ret og rimeligt; men hvis det er rigtigt, hvad der kan læses i dagbladet „Information“, som gengiver et interview med direktør Frederiksen fra Aarhus, så forstår man det bedre. Jeg vil derfor spørge den højtærede landbrugsminister, om det er rigtigt, at han står bagved mejeriernes forhøjelse af mælkenoteringen, som er sket til trods for prisdirektoratets pålæg om ikke at forhøje noteringen. Hvis direktør Frederiksens udtalelse er rigtig, forekommer det mig, at man med rette kan kritisere ministeren for, at han ikke i bemærkningerne til lovforslaget gør rigsdagen opmærksom på, at denne forhøjelse af noteringen ville komme, og at han havde givet den sin velsignelse på forhånd.

Til slut vil jeg gerne fremhæve, at dansk landbrug i de senere år har haft ret gode kår. Vort meget dårlige bytteforhold i udenrigshandelen har ikke på afgørende måde påvirket den enkelte landmands regnskab. Det er landet, der er blevet fattigere, ikke den enkelte landmand. De offentliggjorte driftsregnskaber taler her deres tydelige sprog og fortæller os, at i alt fald det